

Дибичъ съжаленъ на тойзи отговоръ, каза имъ да чякътъ догдѣ изпроводи жалбѣ имъ въ Русіѣ, и тогава да имъ дадѣ тъченъ отговоръ. И така гы въздържѣ близо до 40 дны на Ахило, гдѣ бѣше ся оттѣглилъ на зимовище. Послѣ 40 дны выка гы и имъ рѣче: „Бѣдни Българи! вы трѣба да чякате за повторъ; а кой нѣще да сѣди въ Турско, Русія ще вы дадѣ колѣ и корабли да ся приселите въ нейнѣ земѣ. Азъ обаче отъ моѣ странѣ ви кажѣ, да стойте на отчьство си; защо догдѣ идите въ Русіѣ съ дрѣбна дѣчица, и неубыкновенни въ море и на тамошный въздухъ щѣте измрѣ половина. А и тамо кѣту идите, еда ще идите у бащины си? Тыя рѣчи чювше българскіи пълномощни разплакахъ ся и незнаѣхъ, що да рѣкѣтъ! Най послѣ замолихъ Дибича да устави поне одного консула русійскаго въ Сливенъ и въ Котелъ да гы защитява отъ Турское нападеніе. Дибичъ абіе отписа за това въ Русіѣ и то ся изпълни. Нѣ дошавшій консулъ въ Сливенъ г. Вашенко, не бѣ за таѣ работѣ способнѣ. Онѣ бѣше съвѣтмъ студнѣ и намръщнѣ сѣверный человекъ, и сматраѣщѣ тракійскія и старопланинскія Българы за Сибирцы или Кѣлмуцы, не знаи да ся обходи по духу народа. И така слѣдъ мало учини раздоръ и мѣлвѣ между съгражданы, употрѣбляѣщѣ своѣ власть на вѣтрѣшніи тѣхны селскы урядбы, кое Българи никакъ не търпѣтъ, а най паче докара незадоволствіе неговый тѣлмачъ Армянокатоликъ нѣкой си именемъ Павелъ, кой докачяше вѣрѣ и чѣсть Българскѣ, кто тїи хотя и подѣ турское тяшко иго нахождаемы имѣтъ за найдрагоцѣннѣ прадѣднѣ добринѣ. И тако Българи сами сѣ' уплакахъ отъ негово злоупотрѣбленіе въ Цариградѣ, и русійское посланичѣство го примѣсти за консулъ въ Бѣлградѣ въ сѣрбское княжество.

Българскіи пълномощни ужалени и съ наскърбена сѣрдца върнахъ ся отъ Ахило и приказахъ народу отго-